

Інформаційний БЮЛЕТЕНЬ

Т П ОУН (В Б)

Ч. 3 - 4

30 жовтня 1950

Рік I.

+++++

+++++

...А ЖЕРТІВНИКУ БАТЬКІВЩИНИ...

Море крові пролялось з повстанських тіл протягом сімлітньої боротьби України з наїзниками. Тисячі синів українського народу віддали своє дороге життя на жертівник Батьківщині. Тисячі могил виросло на українських землях від Сяну аж до Доу. Не має дня, коли можна було б стягнути чорну стрічку жалоби з блакитно-жовтого прапора - символу волі і боротьби українського народу. Та остання жертва, що загорілась на жертівнику нашої Батьківщини виповнила по береги чашу терпіння і жалоби українського народу, проколола душі всіх членів нашої спільноти і вирвала з глибини наших серць грізне мemento в сторону кровожадної Москви визовним питанням - "Доки ж ти Москво будеш купатися в українській крові."

"На жертівнику Батьківщини горить тіло найкращого з найкращих синів українського народу" - така сумна вістка, яка зворушує до глибини кожного, хто є у вузлі з Великою Україною, вістка, яка у мільйонах українських борців - революціонерів ще раз викликала мовчазну постанову "Шімшу смерть великих Лицарів", а голосний протест - пробилась до нас крізь залізну занавісу.

Ген. Т. Чупринка не живе. Україна втратила в Його особі найкращого сина - невтомного борця, УПА свого Командира, членство Організації Українських Націоналістів в Крає - Крайового Провідника, УГВР - Голову Підпільного Уряду України а Вєро Проводу ОУН свого члена. Україна в жалобі. Нову сторінку героїзму в нашій історії записав ген. Т. Чупринка власною кровю, кровю, яка билась в Його живчиках тільки для України. Його жертва велика. В Його особі втратила Україна найбільшу постать нових днів. В Його всевладних руках, в Його особі уніфікувалась цілість визвольної - революційної боротьби в крає, на нього були звернені очі крає і еміграції, а для проклятої Москви він був твердинею об яку розбивались полчища і дивізії спеціальних військ МВД, був грозом, що не давала кровожадним вождям в Кремля топтати без спротиву по тілах підкреного фізично народу.

Ген. Тарас Чупринка не живе. Український народ в покорі перед Його величчю клонить голови перед Його героїською жертвою. Москва тріумфує. Та за скорий тріумф московських молодців. Тіло ген. Т. Чупринки мертве але дух Його націоналістичний живе даліше. Він втілений ще перед смертю в мільйони українських борців - революціонерів. Цей дух зв'язав в українську революційну боротьбу всіх, в кого була і є любов до волі і боротьби за неї.

Ворог тріумфує - але цей тріумф буде так короткий як був тоді, коли власною кровю писав сторінку української історії Провідник Українських Націоналістів полковник Е. Коновалець.

Смерть полк. Е. Коновальця воскресила до революційної боротьби сотні тисяч українського народу так само смерть ген. Т. Чупринки воскресить і поставить до боротьби нові сотні тисяч членів української нації, які ще стоять остороно нашого змагу, що у висліді дасть Всеукраїнську Революцію з її завершенням в САМОСТІЙНУ СОВЄСЬКУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ;

Замість вінка на могилу жертвуймо наше приречення боротись ще з більшим завзяттям за ідею за яку бився і згинув ген. Тарас Чупринка.

+++++

ЗАВДАННЯ ПІДГОТОВИ НАЦІОНАЛІСТИЧНИХ РЕВОЛЮЦІЙНИХ КАДРІВ
НА ЧУЖИНІ

Підготовка і виховання націоналістичних кадрів на Батьківщині з молодого покоління проводилось і провадиться в єдиному плані соціального буття людини, як органічно нерозривна цілість - для національно-усвідомленої і активної молодшої людини на Батьківщині момент включення в національно-визвольну боротьбу з окупантом є лише етапом, стадією в єдиному процесі, рухові універсального протиставлення окупантові.

Цей процес на еміграції немає місця. Соціальне буття людини перебуваючої поза сферою реальних відносин поневоленої народу на Батьківщині і включення людини (активне) в революційний процес тут не впливає на реальних соціально-політичних відносин, ними безпосередньо не зумовлюється, а інспірується в и к л ю ч н о факторами духово-морального порядку в суперечності проти наявної життєвої дійсності і з неї не впливає.

Ця засаднича відмінність еміграційних умов від стану і відносин на Батьківщині зумовлює і відмінний підхід до проблеми комплектування і виховання націоналістичних революційних кадрів на чужині.

Масова національна підготовка кадрів на Батьківщині в широкій легальній і півлегальній формі в єдиному процесі переплітається з безпосередньою революційно-політичною акцією проти окупанта в процесі реального буття і відносин, а добір їх в підпільну революційну організацію відбувається як процес вибирання в безпосереднім чині.

На еміграції масова політична підготовка кадрів не відбувається в умовах безпосереднього протиставлення окупантові і критерій участі в тому процесі тут не може бути застосованим для добору і включення в організований революційний рух.

Тому тут критерієм добору націоналістичних кадрів оновлення молоді, може бути лише і виключно момент духово-психологічної ГОТОВІСТІ включення в революційну акцію, а не сама участь в цій акції.

Сама ГОТОВІСТЬ мусить бути доведена чинами. Коли на Батьківщині безпосередній революційний чин зключає людину в революційний процес і в ПОСЛІДУЮЧОМУ доповняє, виправляє й усталює свої індивідуальні якості революціонера, то на еміграції універсальна якість і здібності революціонера повинні бути вироблені перед безпосередньою участю в революційному чині.

Змістом підготовки революціонера на еміграції є універсальна сепарація людини від світу всіх реальних соціальних відносин на чужині і включення себе в світ реальних відносин на Батьківщині, життя в ньому і кожночасна реальна і активна участь в ньому, в революційній боротьбі.

Ця обставина ставить виключно високі вимоги до людини.

Кадри революційних націоналістичних сил можуть бути застосовані передусім і виключно для безпосередньої, нині чи в перспективі, революційної боротьби на Батьківщині. Це зумовлює велике звуження круга людей, що можуть бути включені в організацію націоналістичних кадрів.

Еміграційні умови, як це перераховано вгорі, відношення національної спільноти на еміграції до нації на Батьківщині, взяте в просторі часі і фактичних соціальних обставинах, зумовлює те, що кадри молодого поповнення революційної націоналістичної організації мусять бути строго селекціонованими на основі найвищих вимог до людини.

Ці вимоги коротко можна звести до наступного: -

а) Повного духового самозречення власної особи і її приватних інтересів (чого не вимагається в краю і там такої вимоги, як загальної не треба, бо там життя людини особисте є часткою якогось загального національного буття, протиставленого окупантові).

б) Досконалої особистої підготовки - ідейно-політичної і організаційно-технічної до боротьби, (чого на Батьківщині знову, як універсума, не вимагається, бо українська людина в умовах окупаційної системи повнить ту чи іншу соціальну функцію і тим технічно є підготовленою повнити функції і на виконання завдань і цілей революційної боротьби).

На еміграції національно-політичне виховання молоді проводиться в системі морального життя самими різноманітними організаціями - ОУМ, Пласт, школа і інше, і ця сфера мусять бути заздалегідь окремим від системи націоналістичної організації молоді.

Ця відмінність полягає в тому, що масу української молоді революційна організація не може включувати в безпосередній революційний процес і відірвати від соціального процесу обставин, в яких вона живе, а тому мусять цим умовам підлягати (сприймати їх, як факт), а частину молоді, найбільше для того придатну, вирвати і ізольовати від цього процесу та звільнити в іншу сферу життя і відносин - в чинну участь в революційній боротьбі на Батьківщині.

Це досягається в спосіб строгої селекції організованої націоналістичної молоді і повного обняття організацією цілості життя і поступовання молоді людини, що ставить її в умови революційно-орденської системи організації і відносин на чужині.

.....

ЯК ПОВЕРТАТИ КОМУНІЗМ?

Методи західної ліберальної демократії ніколи не доведуть до перемоги над комунізмом. Цими методами вже боролися, наприклад німецький народ проти нацизму і більшевизму і програв.

Ані ідеї ліберал-демократії, ні її методи не є всімі проти-ставитися жодному роду тоталітаризму, як з права - нацизмові, так тим більше зліва - комунізмові, тому нам дошлядати на цю тему не доведеться.

Комунізм - це стресивна віра. Ліберал-демократія - це розкладач сумнівів. Комуністичній вірі треба протиставляти національну ідею і християнську віру. Націоналізм, як вільовку ідеологію нації і людини в рамках нації, а не жодну іншу, треба вилучити посередню поміж двома протилежними. Жодний соціалізм і жодний ліберал-демократизм!

На вулицю проти комунізму мусять вийти маси, фанатичні, безстрашні! Які ідеї виведуть їх на вулицю? Що піде в заводи і в тих заводах діятиме, цей матиме вплив на маси; водночас коли і його ідея буде правильна, за ним буде перемога.

Чи уявляєте собі, щоб мир. українська націонал-демократична чи інша УНДО партія, або есенська чи тех УРДП могла во ім'я свого комплексу ідей вивести українські маси на вулиці західних столиць, в яких тисячами вже сьогодні наводяться українські робітники?

Сьогодні слабкість демократії уявляється не менше в тому, що п'яті колони копають її гроб, а вона з ними пактує, сидить за одним столом. Де є агресія її ідеї? Де з бою безстрашна її оборона?

Отже треба нам серед наших не збаламучених людей, що давно відбилися від рідного ґрунту, розгорнути неполовинчасту, не акцію компромісу по лінії третьої, французького типу, сили, а: а б о - або! Одна стіна мусять впасти при зударі двох. І далше: на підтижку зовнішньому українські маси вивести на вулиці, на грандіозні маніфестації, в захист Вокчої України можна не ідеями злагоди, ліберальної толеранції всіх без винятку демокрин і партій, отже і комунізму, байдуже, що це троянський кінь ворога, але повним запереченням комунізму всяких видів, як ворожої теорії, і видвигненням своєї ідеї, діаметрально протилежної комуністичній, більшевизькому тоталітаризмові.

Це є велика і вимислена проблема помилок, помилок, діаметрально протиставлення Більшевизмові зветься фанатизм - правий тоталітаризм, або друга помилка - протиставлення комуністичному демократію. Обидва погляди є фальшивими.

Ліберал-соціал-демократія допущає існування поруч себе комуністичної дії, через свою слабкість розв'язати наболілі соціальні проблеми, тобто ідейну відсадиленість - отже, признає рацію і необхідність дії комуністичних п'ятих колон, бо сама не може справитися з нагрітими проблемами. Тим чином підтверджує свою відмінність.

Фанатизм-нацизм - правий тоталітаризм - заперечує, справді, існування побіч себе комуністичних партій, але бореться за розв'язку складних соціальних проблем невластивими методами і ліквідування всього і фізичним насильям, перебіраючи від більшовиків комплекс за-

собів, стосованих, як вислід інтернаціонально-соціалістичного тоталітаризму - в рямці національного соціалізму. Це найвимовніше підтвердилося в Німеччині, де навіть термінологічно - ця теза знаходить своє підтвердження. Міроприємства інтернаціонального, національного, демократичного соціалізму ведуть до одного вислуду. В основу всього тут покладено в національному аспекті - імперіялізм, в соціальному - соціалізм, тобто примат суспільства (анонімного) - держави над національною спільнотою, творчою людиною.

Сталін "будував" соціалізм в одній країні, Гітлер говорив те саме. Сталін став за всесвітню російську імперію, Гітлер за німецьку. Сталін за російський, воальований слав'янською ідеєю, расизм - Гітлер за німецький, відмінний словом: германський.

Демократичний соціалізм виходить від лібералізму, тобто атомістичного розуміння суспільства, як суми - механічно пов'язаних одиниць. Отже, заперечує націю в принципі, хоч би тактично її признавав. Органічно не вміщається нація, ані в лібералістичному, ані в соціалістичному, всіх мастей, світогляді.

Визвольний націоналізм, який заступає Україна - це ствердження нації, як синтези Шевченкових "живих, мертвих і ненароджених" земляків і людей в лоні нації, як свобідного творчого ества, яке знаходить своє призначення в самодосконалюванні шляхом служби нації і родині, другій органічній клітині, заперечуваній соціалізмом всіх мастей, як і лібералізмом.

Як розуміє націоналізм демократію? Демократія - це метод виловлення провідної верстви народу, яка, маючи мандат від народу, як сучасно живучих, керує продовж означеного часу його ділами, тобто зокрема державою. Націоналізм за владу народу. Але він проти влади клік, яка завладася в ліберально-демократичній системі (нпр. Франція).

Націоналізм вважає, що керівну верству виловити може народ різними методами, які на даному етапі життя нації найбільше забезпечують її інтереси. Головне тут є гарантія свободи людини і росту національної спільноти. Зв'язання з тим чи іншим методом еманации провідної верстви є несуттєве і непритамане ідеї народовлади.

Форми народовлади еволюціонують так, як носієм її стають чимраз ширші кола народу. База народовлади від вузької, обмеженої, старогеленської, стала чимраз ширшою, захопивши сьогодні весь народ. Значить, сьогоднішні методи еманации з народу провідної верстви вже перестарілі.

Новий етап вимагає нових форм! Большевики видумали собі народню "демократію". Отже, річ не в ярликах, а в таких ідеях і методах, які потраплять успішно протиставитися тоталітаризмові, зправа і зліва, водночас ствердивши, що методи ліберал і соціал-демократії теж ні до чого, а на арену виходить нова сила: визвольний, антиімперіялістичний, тобто революційний націоналізм, як всеобіймаюча ідеологія нації, яка розв'язує по новому всі проблеми соціального буття.

Лише така ідеологія всилі протиставитися комунізмові. Механічними засобами комунізму не перемогти. Мусить бути розв'язка наболілих питань, з якими вже не справляється нігде ліберальна демократія. Китай, тощо - пророчисті докази.

Комунізм маршує в Європі і Азії не так за гроші Москви, бо мільонів людей купити за гроші не можна, але передусім тому, що є неволя, рабство, соціальна та національна кривда і несправедливість. Як довго колоніальні народи є в стані національного поневолення, як довго китайські кулі є напів рабами, так довго використовуватиме комунізм, досягосвуючися до кожночасних умовин, ці несправедливості.

Тому, щоб усунути большевизм, комунізм в світі поза СРСР, треба наперед усунути підможжя для нього. Зовсім інша річ - СРСР. Там держиться він насиллям. Але поза ним і насиллям - він баламутить народи, нав'язуючи до їх соціального або національного поневолення.

Протидія є можлива позитивною розв'язкою всіх наболілих питань і кривд. Тоді комунізм зникне, як примара і перестане бути небезпечним.

У нашій дії теж поза Україною нам треба тямити ту велику правду і нашу працю серед нашої емігранції і поза нею, ставши в захист слушних вимог робітництва і проповідуючи серед нього, як і через нього серед чужинного, ідейно нового справедливого порядку, доказати, що ми захистники майбутнього, а не петрефікатори старого.

Лише під такими прапорами виведемо маси на вулицю для перемож-

ного удару з комунізмом. Бій буде виграний не в кабінетах, ані в замкнутих просвітнянських світлицях, а на вулицях Європи, при ударі нових дантонів, що маршкують на чолі манифестуючих мас проти торезів, що спутали робітничі лави. Такого бою не уникнути! Нам його треба. Тому воно насправді смішно чути заяви про бажання співпраці ліберал-демократія Заходу з комуністами. Це з утроблення всякої демократії, це - демобілізація себе. Тому і мертвою вже стала вона, І. Г. тлер і Ленін дійшли до влади легально, в рамках обов'язуючих правил три ліберальної демократії. То ж звідкіля ця оборона її, яка сама в могилу поклала волю народів!?

Лише цілком нові ідеї переможуть комунізм. Вони вже народилися. В Україні діють від десятків років, в Європі й Азії тепер пробуджуються.

І Н Ф О Р М А Т И В А ПРО "УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ МАНІФЕСТАЦІЮ" У БРАДФОРДІ

Від довшого часу табір Нац. Ради намагається просякати і розкладати з середини нашу спільноту у В. Британії. Черговим доказом в цьому напрямку були започатковані "Об'єднаннями", Нац. Радою" і "представником КУК Канади" Панчуком, так звані "Українські Віча". На цих вічах малиб виступати Панчук, Бульба-Боровець і Добрянський. Скликане ними таке віче у Рочдейлі зібрало більш 250 людей але ці збори поставили вимогу обрати президію для ведення зібрання, на що впорядчики не годились, а тому під натиском зібраних організатори віча і їх прихильники покинули залю в числі до 30 чол., а зібрані в числі 212 чол. обрали президію, провели збори і прийняли відповідні ухвали з дусі АБН.

На вічу у Брадфорді 8.10.50 зібралось до 750 - 800 людей (у день, коли перевозилась манифестація СУМ-у в Манчестері). Зібрані поставили до ініціаторів віча таку вимогу - обрати президію і прийняти постанови за волею більшості. І тут аранжери віча на це не пішли, але і не опустили залі. Через те в залі тривав увесь час гамір і дискусія зібраних з аранжерами про порядок ведення зборів.

По трьох годинах такого стану на залі, зібрані розійшлись, бо вичерпався час посідання залі.

Віче фактично не відбулося.

В "Українському Слові" (Париж) з 22.10.1950. появилась передова стаття В. Кожанівського під заголовком "Злочинна робота" і "резолуції" віча - фактично ніким не прийняті.

Стаття як звичайно повна брудів і наклепів та політичної провокації про те, що "бандерівці - агенти Сталіна і НКВД" і т.п.

В останніх часах противний нам табір, інспірований і керований ворогом, найширше перебирає на свою пропаганду наші засадничі програмові постулати і в безвідповідальній формі та обставинах ними послуговується для баламучення суспільства, а в політичних і зобов'язуючих документах прокламує політичні цілі цілком протилежні, антиукраїнські.

Так вийшло і в даному випадку. В статті Кожанівського широко вживана фразеологія про нашу ціль "Самостійну Соборну Державу" і т.п., а в публікованій довгій "резолуції" віча про "Соборність Української Держави", як постулативку ціль жодним словом не згадано ні прямо, ні в посередній формі.

Цей момент є основним. Польська пропаганда, що систематично і вперто ведеться про Львів і Вільно - конечно потребує політичних документів з українського боку про резигнацію з Галичини. На це "демократій" Керенського те ж б'є, обіцяючи полякам Збруч, як кордон вільної Польщі.

Всі політичні документи табору УНР, політично зобов'язуючі і скеровані чужому політичному світові, політичний постулат Соборності виминають мовчанкою або обходять не зобов'язуючим формульованням.

Такою поведінкою виконується політичне замовлення Польщі і Росії емігрантної.

В повсякденній роботі цей момент політичного зречення постулату етнографічної засади розбудови визволених держав і соборності Української Держави особливо широко розяснювати громадянству. "Резолуції" брадфордського віча є тому класичним зразком.

ПОЛІТИЧНА ОСВІТА

??

Побіч інших ділянок праці Організації Українських Націоналістів на еміграції, велику увагу присвячується вишколові організаційних кадрів, в першу чергу в напрямку поширення і вироблення світогляду всіх членів.

Вивчення українознавчих предметів і чужих мов іде шляхом легальних курсів, уряджуваних українськими суспільно-громадськими і виховними установами (СУБ, СУМ). Інакше мається справа з політичною освітою, на якій базується вироблення політичного світогляду організаційних кадрів.

Наша Організація, як конспіративно-підпільна сила, мусить з огляду безпеки все своє політичне надбання передавати членам в конспіративному порядку. В тій цілі Референтури Проводу ОУН-р стало випускають вишкільні матеріяли, щоб члени, рівночасно з підвищенням освітнього рівня з предметів життєвого значення, підвищували рівень своєї політичної освіти, сформлювали і закріплювали свій світогляд.

Все ж треба ствердити, що не всі низові клітини вмiло використовують переслани матеріяли. На загал матеріяли писані середнім стилем, хоч є такі, що є майже не приступні для членів з малим знанням чи новакам в житті Організації. Це привело до того, що в терені, одержавши матеріяли, низові клітини звертали увагу в більшості на ті матеріяли, які найбільше відповідали рівню освіти більшості членів даної клітини. Наслідки зрозумілі. Одні клітини, чи пак, члени переробляють систематично всі матеріяли, інші ж вибирають найлегші, залишаючи всі тяжчі не переробленими. І це тому видно ту різницю в політичній орієнтації і рівні знання між поодинокими членами.

Щоб вже раз унормувати працю на відтинку підвищення політичної освіти членства та звести її на правельні рейки, кінечним є розмежування загалу членства на певні окремі ступені за їх освітою. Маючи такий поділ, нам буде легше приступити до систематичних лекцій, даючи відповідні матеріяли членам з відповідним ступенем знання.

В короткому часі Т.П. переведе по цілому терені анкетний іспит, якого ціллю буде оприділити все членство за вже здобутим політичним знанням до певних груп. Про це будуть видані ще окремі розяснючі інструкції.

До того часу кінечним є іти з духом часу, засвоювати подавані матеріяли, слідкувати за подіями в політичному житті і уміти їх належно оцінювати і вміти зайняти відповідне становище в їх обличчі, слідкувати за тактикою і напрямом політики нашої Організації. Організація є органічним тілом, а як така мусить часто пристосовувати певні тактичні потягнення до умов, витворених подіями на міжнародному політичному форумі. Кожне таке потягнення мусить стати відомим загалові членства, бо всі ми несем тягар визвольної боротьби нашого народу на своїх плечах.

Повна свідомість справи, вироблений світогляд, політичне знання і високий освітній рівень - це все неоціненний скарб у революційній боротьбі.

Через це всі члени мусять звернути головну увагу на всі політично-виховні статті в усій нашій націоналістичній пресі. "Український Самостійник" помімо того, що є легальний, призначений для широкого круга нашого громадянства, в основі подає напрямні нашої політики, які можуть бути відомі цілості нашого громадянства. Нитання внутрішнього організаційного характеру і зовнішньо-політичного, які тісно зв'язані з дією нашої Організації, подаються в нашій підпільній пресі (Сурма, Визвольний Шлях). Там також є проблеми нашого зорганізованого життя в рямках громадських установ. Найбільше місця в них присвячується політично-виховним статтям, тому не сміє бути ані одного рядка не прочитаного нашим членством в підпільних виданнях.

Всі матеріяли, які ще одержуть низові клітини належить переробляти ще дотепер практикованим способом. Після переведення анкетних іспитів це унормується.

АТОМОВА БОМБА В БОЛЬШЕВИЦЬКІЙ РОСІЇ

====+====+====+====+====+====+====+====+====+====

З добра поінформованих кіл доносять, що при совітським Політбюрі існує таємний комітет для справ атомової і іншої таємної зброї. В склад комітету входить Сталін, Берія, Молотов, Ворошилов і Маленков.

Комітет має безпосередній нагляд над шпіджажем поступу в атомовій продукції інших країн, вилучення і рекрутування для Росії чужинських науковців, особливо атомознавців, нагляд над операційним і секретним відділами СМЕРШ-у і глибоко-розгорнутої розвідної сітки. Комісія має до своєї диспозиції не обмежені фонди і ще більш необмежену владу.

Праця в атомних дослідках поділена на продуктивну і дослідну. Вироби частин атомової бомби відбуваються в Кузнецькому басейні, Магнітогорську, в кемічних заводах Горки і таємних лабораторіях добування руди уранію в Чехії і інших місцях.

Випробування атомної енергії відбуваються в пустинях Кара-Кум і Кизиль-Кум, райони Байкальського озера та монгольських степах.

Після закінчення війни до Німеччини перенеслася агентура до рекрутування і вилучування чужинців-науковців. Такі центри були створені в Бранденбурзі, Відні і у Будапешті. Німецьких науковців найчастіше силою забирають з Німеччини, Австрії і навіть Швейцарії.

Перед відправкою до Росії, вилучені чи рекрутовані науковці переходять через перехідні пункти, сильно бережені більшовицькими спеціальними відділами. Один був в Бадені а другий в Карлових Варах в Чехії, звідки їх літаками перевозять до Советського Союзу.

Шпіджаж атомової продукції зосереджується головню на ЗДА, Великій Британії і Канаді. Як це кожному відомо, осередками розвідки є всі советські місця у чужих державах, а їх персонал зложений з високо поставлених агентів МВД, СМЕРШ-у, ІНО.

Шпигунська сітка Москви в Канаді була розкрита, але не має сумнівів, що вона діє там дальше. В Англії головним завданням шпигунської сітки було вивідання місць атомових дослідів та як багато ЗДА інформують англійські власті про поступ в атомовій продукції.

Негайно після атомового вибуху в Нью Мексіко 1945 року Сталін наказав негайно всіма способами докінчити виготовлення атомової бомби і вже в 1946 році було занотовано декілька невдачних атомових вибухів в пустині Кара - Кум. Це було замасковане нібито військовими маневрами.

З причини невдачі Берія особисто робив доходи в цій справі. Український вчений фізик Капиця заявив, що невдача сталася через призначення наукових дослідів Сталіно^м. Під загрозою смерти науковці продовжують досліди над виготовленням атомової бомби, всі урядження є під контролем спеціальних військових відділів, навіть учені мусять ходити у військових одностроях.

Завдяки добре діючій советській розвідці, Москва вже в 1946 році була недалеко позаду ЗДА у атомових дослідках, а не так як деякі найвні політики заходу собі думали. Большевицька шпіджаж - розвідка діє найвишуканішими методами. Випробування атомових бомб маскується різними маневрами. Спеціальну увагу присвчується переховуванню атомових бомб. Будова підземельних сховищ є у великому прогресі, деякі знаходяться на глибині 150 метрів і в головному розположенні в районі Кузнецького байсейну. Спеціальна комісія зробила огляд старинних фортець і замків на Криму, беручи під увагу їх підземельні приміщення і тунелі. Те саме зроблено в Карелії. Після такої інспекції ті місця були замклені для населення і почалася праця над їх удосконаленням.

При сховищах будуються дороги для розгону літаків, які будуть доставляти бомби на летовища. Атомові бомби не будуть магазиновані при загальних летовищах.

Два нових типи турбінних літаків є призначені для атомових бомбардувальних операцій. Один тип літака ІЛ, 24.Х. є пристосований везення зі собою безмоторового літака з бомбами і випускає його перед ціллю.

Всі місця де відбувається продукція зброї є забороненими по-досами і доступ є неможливий без спеціальної перепустки. Такі місця обведені замінованими полями і хороняться спеціальними відділами МВД.

Літературний критик В.Державин друкований і розрекламований "Українськими Вістями" (Н.Ульм) твір В.Винниченка "Нова Заповідь" назвав "псевдолітературна пропаганда неокомунізму".

Твір В.Винниченка "Нова Заповідь" є дійсно комуністичним у своїх ідейних założеннях і антиукраїнським в своїх спрямованнях.

Припертий до стіни В.Винниченко, І.Багрянний, "Укр.Вісті" і УРДІ замість сказати і довести, що твір є некомуністичним вживають свої старі методи - особистої дескредитації автора обвинувачення В.Державина і других, не зупиняючись перед самими недостойними брехнями.

Момент цієї "полеміки" довкола "Нової Заповіді" В.Винниченка повинен бути широко доведений до суспільства. (матеріали для цього в "Українському Самостійникові").

НОВІ ЗАРЯДЖЕННЯ "ГОМ ОФІСУ"

Міністерство Внутрішніх Справ ("Гом Офіс") В.Британії зарядило основний перегляд й перевірку всіх чужинців, що в час війни і після неї прибули до В.Британії. Цій контролі, що буде проводитися еміграційними комісіями підлягають всі, без огляду на національність і країни звідки вони прибули. Це зарядження "Гом Офісу" має на меті провирити всіх чужинців і забезпечити В.Британію перед небажаним комуністичним елементом, який в різній формі й різними способами продістався до В.Британії.

Така контролі, безперечно може й декого непересмно вражатиме, але рівнож для всіх чужинецьких національних груп, в тому числі і української вона має свої позитиви. Не треба забувати, що не так давно комуністи і їх симпатички, скриті і явні, почувалися не тільки свобідними але навіть в певних випадках - всесильними. Антикомуністи нерідко ставали жертвами насильства комуністів. Контрольна процедура, підчас в'їзду чужинців була вповні толерантна до прокомуністичних елементів, за те значно гостріша до цих елементів, що ставали жертвами комуністичних доносів.

У висліді, між місцевими національними групами у В.Британії вдійсності знаходиться багато неперного прокомуністичного елемента. Незаперечно, що є між ними також особи, що повнять агентурну роботу.

Якщо приглянемося до українського життя, до певних потягнень окремих осіб чи груп, то мусимо рівнож посилити нашу чуйність. Багато є речей й осіб, для яких в дійсності така контролі є потрібна. Тому провірка "Гом Офісом" всіх чужинців і для нас українців є корисною. Вона допоможе нам очистити наше українське життя від елементів неперних і агентурних.

НОВІ ДОСЯГНЕННЯ НА КНИЖКОВОМУ РИНКУ ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ

Заходами Шотландської Ліги для Визволення Європи, а особливо невтомного приятеля українців п.Дж.Стюарта знову появилася в англ. мові ще одна книжечка н.з. "Трі Рашен Данджер".

В книжці п.Дж.Стюарт вказує світові ядро російської небезпеки в протиставлення яксі публікує політичні концепції АБН у формі зіставлення Голови Ц.К.АБН Я.Стецька на прес - конференції.

Книжечка своїм змістом дуже цінна і повинна найтися в кожного українця, який в дійсності чує своїм обов'язком пропагувати справу визволення України і інших народів серед британців. Ціна дуже низька - тільки 6 пенсів.

Вкортці появитьсся на англ. мові перша того рода історична праця про "український резистанс" проф.Мартовича. В книжці зясовані всі події й розвиток українського руху аж до останніх часів (ОУН, УПА й УГВР). Тому треба її уважати за виімкову і небуденну появу.